פרשת חוקת - חמישי

וַיֹּסֶף מִקְּרֵב עֵדָה אֶל־הַר הָהָר. וַיִּגְעוּ, וַיַּקְרִיבוּ, וַיִּגְלוּ לְמַסְעָם. כְּלוּם הָיוּ יִשְׂרְאֵל לְמַסְעָה הַר הָהָר, אֶלָּא לְהַקִּיפוֹ וְלִנְסוֹעַ מִמֶּנּוּ. וְהוּא שֶׁנֶּאֱמַר לְהַלָּן (לעיל יא, לה) "וַיִּסְעוּ מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה הַר הָהָר", כְּמַשְׁמָעוֹ שֶׁל נֹעַ בְּתֵבָה נָדוּד, וְאֵינוֹ עַל־פִּי שֶׁהָעוֹנֶשׁ הָיָה לְהַקִּיפוֹ שְׁנַת אַרְבָּעִים, אֶלָּא שֶׁהָיוּ נוֹסְעִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְלֹא הָיוּ נוֹחִים לְבַקֵּשׁ מָנוֹחַ. הַר הָהָר: הַר עַל גַּבֵּי הַר, כְּמַשְׁמָעוֹ שֶׁל נֹעַ בְּתֵבָה נָדוּד. וְאֵין־עַל־פִּי שֶׁהָעוֹנֶשׁ הָיָה לְהַקִּיפוֹ שְׁנַת אַרְבָּעִים, אֶלָּא שֶׁהָיוּ נוֹסְעִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. הַר הָהָר: הַר גָּדוֹל. הַר הָהָר לְגוּרָה מִמֶּנּוּ. הַר הָהָר לְבַקֵּשׁ מָנוֹחַ אַחֵר.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר. לְמַה נִסְמְכָה פָּרָשַׁת מִיתַת אַהֲרֹן לְפָרָשַׁת פָּרָה אֲדֻמָּה? לְהוֹדִיעֲךָ, הֵיכָּן הוּא מֵת. בְּהַר הָהָר, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּסְעוּ מִקִּבְרוֹת הַתַّאֲוָה הַר הָהָר", וְאֵין הָר הָהָר אֶלָּא הָר הַמּוֹרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "בְּהַר אֲשֶׁר יֵרָאֶה לְדָוִד אָבִיו", וְאֵין הָר הַמּוֹרִיָּה אֶלָּא הַר הַבַּיִת, וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, שֶׁנֶּאֱמַר "וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וְאֵין הַקֹּדֶשׁ